

بهبود در روش کنترل کیفیت به منظور شناسایی نقاط حادثه خیز در راه ها و مطالعه موردی بزرگراه سنندج-همدان

دکتر کامران رحیم اف^۱ و مهندس سید کیان قریشی^{۲*}

۱- استادیار دانشگاه پیام نور مرکز شمیرانات تهران^۱

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد راه و ترابری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم
و تحقیقات تهران^۲

چکیده

در این مقاله، برای شناسایی نقاط حادثه خیز چندین روش متفاوت بررسی شده و روش کنترل کیفیت بهبود یافته است. روش کنترل کیفیت برای تمایز بین نقاط حادثه خیز در شرایط یکسان جاده و ترافیک استفاده می شود. در هنگام استفاده عملی از این روش، فرض می شود که احتمال تصادف در ترافیک از توزیع بواسون پیروی می کند و سپس یک فرمول ریاضی برای آن نوشته می شود. در این روش، ویژگی آماری فراوانی تصادف μ ثبت شده اما تحلیل نشده است. این کار باعث می شود کارایی این روش کاهش یابد. در اینجا برخی از مطالب بنویسته شده در این زمینه مورد بررسی قرار گرفته و از پارامترهای توزیع گامای α و θ برای محاسبه نرخ تصادف معادل λ استفاده شده که باعث می شود λ نتایج دقیق و منطقی را به دست آورد. در پایان، این مقاله مثالی با استفاده از این روش را برای تحلیل نقاط حادثه خیز در بزرگراه سنندج همدان ارائه داده و به نتایج منطقی دست می یابد.

کلمات کلیدی : نرخ تصادف، نقاط حادثه خیز ، روش کنترل کیفیت

۱- مقدمه

^۱ K.Rahimof@tsml.ir, ۰۹۱۲۳۴۹۸۱۱۶۴

^۲ k66ghoreyshi@gmail.com, ۰۹۱۸۱۷۱۰۳۲۴